

Будівництву — високий рівень

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної бригади мулярів міжгосподарської будівельної організації Новгородківського району (керівник Е. Кобилев, групкомсорг В. Кумпан) на 1981 рік

Працюючи над втіленням у життя рішень партії та уряду, комсомольсько-молодіжний колектив мулярів Новгородківської міжгосподарської будівельної організації вирішив:

— виконати в першому році одинадцять п'ятирічних будівельно-монтажних робіт на суму 135 тисяч карбованців, планові завдання — до 25 грудня 1981 року;

— закласти за рік 0,6 тис. цементу, 2 кубічних метри деревини, 5 тис. штук цегли;

— добитися підвищення професійного розряду двом членам бригади;

— підвищити продуктивність праці порівняно з минулим роком на 5 процентів.

Колектив зобов'язався також постійно боротися за високу культуру будівництва, впровадження нових, більш передових методів праці, всі роботи виконувати за бригадним підходом. З плановими завданнями одинадцять п'ятирічки справився за три роки, до 1 січня 1984 року.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах бригади.

ДЕНЬ НАЙВИЩОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ

ПРАЦІ

Найвищої напрути досягає в ці дні соціалістичне змагання молоді за право вписати свій рядок у Галерею Ленінського комсомолу XXVI з'їзду партії. Десятки комсомольсько-молодіжних колективів, тисячі виробничників, успішно завершивши п'ятирічку, працюють за зустрічними планами, що змусили добиваються найвищих показників у роботі.

У ці передз'їздові дні передові комсомольсько-молодіжні колективи міста Кіровограда виступили з ініціативою провести 7 лютого 1981 року комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений XXVI з'їзду КПРС за XXVI з'їзду Компартії України. Зароблені кошти юнаки та дівчата планують перерахувати у Фонд миру і на будівництво обласного музею комсомольської слави. Їхню обкому комсомолу схвалило цю ініціативу молоді обласного центру і зобов'язало міським, районним комсомолом провести необхідну організаційську роботу по забезпеченню активної участі кожного юнака та дівчини Кіровоградщини в комсомольсько-молодіжному суботнику.

Отже, 7 лютого 1981 року — обласний комсомольсько-молодіжний суботник — день найвищої продуктивності праці!

Комсомольці, юнаки та дівчата! Готуйтеся до комсомольсько-молодіжного суботника!

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Кривого
№ 1
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комсомол

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 24 січня 1981 року

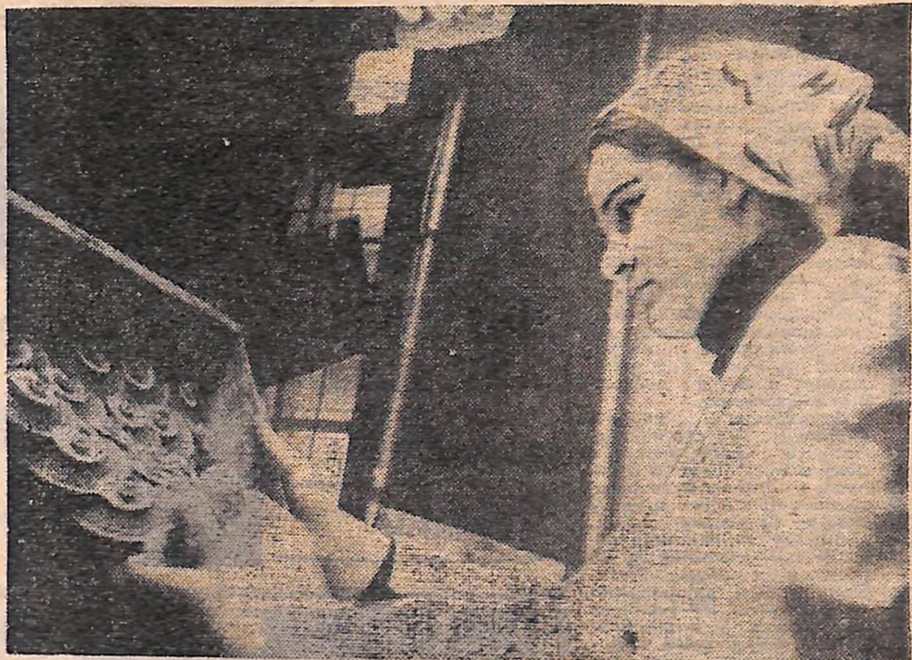
№ 11 (2895)

Ціна
2 коп.

Всесоюзна
естафета
ударних
комсомольських
справ

Кожен день трудової вахти — ударний!

По-ударному трудиться, ставши на трудову вахту, присвячену XXVI з'їзду КПРС, слюсар-слюсарниця цеху № 3 Кіровоградського заводу радіовиробів молоді комуністка Віра ПАВЛОВСЬКА.

Фото В. ГРИБА.

НАРОДЖЕННЯ КОЛЕКТИВУ

Початок

Зовсім недавно створений комсомольсько-молодіжний колектив у цеху по ремонту карбоксидних машинів трактора Т-150К в майстерні райспецгосптехніки, в халонці вже встигли заявити про себе.

Очолос бригаду ремонтників молодий комуніст Петро Косиринков, який з особистим завданням мандує до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. На фініші ударної вахти всі хлопці йдуть з випередженням виробничого графіка. Їхні зобов'язання — за рік зобразити 380 карбоксидних машинів.

В. ЛІТВИНОВ,
смет Доброгелічівка.

КОМСОМЛЬСЬКЕ ПОЛЕ

Позиція

правофлангових

Славне потрудився минулого року комсомольсько-молодіжний колектив першої тракторної бригади колгоспу «Перемога» де групкомсоргом Леонід Скрипиченко. Хлопці постійно естафети за технічним станом сільськогосподарських машинів, вчасно їх оглядали, лагодили. Тому й результати мали хороші. Молоді механізатори за дванадцять місяців заклали понад три тисячі кілограмів пального, та мистил, виробили на естафетний трактор довели до 1300 гектарів умовної оранки, на заготовили заощадили близько тисячі карбоксидів.

Минулого року комсомольсько-молодіжний колектив не здавати позицій, працювати ще краще. А для цього потрібно мати надійні машини. Молоді хлопці дали слово до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС привести в повну готовність усе тракторно-оборуду та пошуку техніки.

В. ТРОЯНСЬКИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Вільшанського району комсомолу.

Їм усяка справа під силу

— Сьогодні якість знань — завтра ефективність праці. Про це ми повинні знати і завжди пам'ятати, — сказала у своїй доповіді секретар первинної Катя Доканюк. — А щоб добре працювати, треба багато вміти і знати. Мабуть, кожен із нас, вступаючи до училища, вирішив: буду робітником, і не тільки собі, посереднім, а справжнім, висококваліфікованим, грамотним...

У тому, що група токарів-центрувальників з усією серйозністю ставиться до свого головнього обов'язку — добре вчитися, — неважко переконатися навіть з кількох прикладів. Дванадцять хлопців і дівчат учаться на «4» і «5»; Олена Онуфрійчук, Ніна Андрущенко, Люба Плехотія — відмінники навчання; кілька учнів мають по одній—дві трійки. А за підсумками соціалістичного змагання між академічними групами за перше півріччя (всього їх 15) група зайняла друге місце, поступившись лише перед своїми ровесниками — слюсарями по ремонту контрольно-вимірних приладів — слюсарниками.

— Я так розумію: кожен з нас в будівлю хвилину зможемо прийти на допомогу одне одному, кожен успіх одного — то успіх всіх, а невдачу друга переживає вся група, тоді ми можемо справедливо сказати КОЛЕКТИВНОМ. — підкреслила на зборах Олена Онуфрійчук.

Усього кілька місяців минуло відтоді як хлоп-

Репортаж із республіканських комсомольських зборів «Ім'я твоє — комсомолець, місце твоє — попереду», присвячених XXVI з'їздові КПРС, які недавно відбулися в комсомольській організації першої академічної групи Нагірнського міського професійно-технічного училища № 10.

ці і дівчата зустрілися і познайомилися в училищі. Для інших цей строк (півроку) — дуже незначний, щоб устигнути пізнати одне одного, по-дружити, міцно об'єднатися в єдине ціле. А в першій академічній групі естафети минуло значно швидше. І певну роль у створенні колективу відіграли майстри виробничого навчання Василь Миколайович Солом'яко та Іван Петрович Стерчук. Обом молоді, звазіли, сили та енергії їм не позичати.

Комсомольці Сашко Булах і Віктор Крейтор пропускали без поважних причин заняття, не виконували своїх комсомольських доручень, грубіянили. Та в групі не змогли бути байдужими до їхньої поведінки. Не

раз серйозно розмовляли з ними, але нічого не допомогло. І як же соромно було — Сашкові та Вікторові дивитися в очі товаришів тут на зборах! Перед усіма хлопці дали слово більше не підводити колектив.

... Нам усяка справа під силу, — сказала на зборах Ніна Кравченко.

Як тут не згадати трудових десантів по заготовці зелених кормів для громадської худоби, допомоги восени колгоспам імені Чкалова, «Прогрес», імені Ілліча у збиранні овочів! Десять тонн помідорів, вісім тонн цибулі, п'ять тонн моркви зібрано роботами руками учнів. А яка едична дирекція Капітанівського цегельного заводу за участь комсомольців групи у капітанівському ремонті підприємства! А скільки запальних деталей до автомашин та комбайнів місцевого радгоспу «Капітанівський» виготовили хлопці і дівчата!

Майбутні токарі-центрувальники з першої академічної естафети, що початок навчання у профтехучилищі став і початком їхньої трудової біографії. Деякі факти з неї вже відомі, і вони досить значні. А скільки їх ще буде попереду! Одним з найцікавіших, на думку комсомольців, буде здобуття знання «Групи-резерву бригади комуністичної праці». І вже нині з упевненістю кажуть: «Свого доб'ємося».

Т. СТОРОЖУК.

Новоміргородський район.

ПРИКЛАД

Є така мета

У цеху технічного ремонту електровозів Знаменського локомотивного депо працює переважно молодь. Готуючи вагони трудові дарунки XXVI з'їздові КПРС, молоді ремонтники змагаються за високою ефективністю використання установлених економічних електростергій. Вони розуміють, що від якості їхньої роботи залежить ефективність праці машиністів.

Колектив бореться за присвоєння йому імені XXVI з'їзду КПРС. Приклад у труді показав своїм ровесникам секретар комсомольської організації, слюсар Михайло Осадчий. Він виконав змінні завдання на 124—126 процентів.

О. ВІТЧИНКІН,
завідуючий відділом комсомольських організацій Знаменського міського комсомолу.

ІНІЦІАТИВА

Час — уперед

Майстрів по ремонту електронних годинників, що перебувають на заводській гарантії, молодих комуністок Раїсу Шевченко і Наталю Дудко на кіровоградському заводі «Ремпобуттехніка» знають усі. Місячні виробничі завдання вони систематично перевищують при високій якості ремонту.

Кращі виробничники, подружки Р. Шевченко і Н. Дудко нещодавно подали заяву на заводський цеху С. Тарасенку, в якій говориться, що вони напередодні XXVI з'їзду КПРС переглянули свої можливості і вирішили прохати адміністрацію знизати їм розцінки на 2 проценти. Їхнє прохання задоволено.

Г. ДАШЕВСЬКИЙ,
м. Кіровоград.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС ДО XXVI ЗІЗДУ ПАРТІЇ

ПРОШУ СЛОВА

ЗАДЛЯ РОДИЮЧОСТІ ҐРУНТУ

Наукою доведено, що найефективнішим методом обробки ґрунту в землеробстві є безвідвальний. Він дає можливість з меншими затратами обробляти землю, підвищувати родючість ґрунту, ефективніше вести боротьбу з вітровою ерозією. Практичне застосування цього методу в усіх господарствах країни є справою завтрашнього дня. Втілення його в життя значною мірою залежатиме від машинобудівної промисловості.

Тому я вважаю, що до четвертого розділу проекту Основних напрямів, де мова йде про впровадження нової технології в землеробство, слід додати такі слова: «Більше випускати сільськогосподарських знарядь для безвідвального обробки ґрунту».

В. ГАУШКІН,
студент третього курсу Кіровоградського технікуму підготовки керівних кадрів колгоспів і радгоспів.

РЯДКИ З ЛИСТІВ

Поставити всю техніку, що потрібна буде на весняній сівбі, на лінійну готовність до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС — так вирішили молоді механізатори колгоспу імені Ульянова. Взяли підвищені зобов'язання їх надихнув проєкт ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії. Активну участь в обговоренні проєкту на комсомольських зборах узяли електроварник О. Березюк, свинарка Г. Дяченко, секретар парторганізації колгоспу А. М. Зеленька та інші.

В. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Ульянова Голованівського району.

Нам, працівникам зв'язу, інколи доводиться вислухувати скарги людей з приводу того, що нереспондентія надходить до адресатів з великим запізненням. У цьому винні не тільки ми, а й працівники, які здійснюють перевезення. Дуже приємно, що в проєкті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії надається великого значення розв'язуванню послуг зв'язу. Та якби кожен працівник системи зв'язу почував високі відповідальність за доручену справу, тоді ми змогли б краще виконувати потреби населення.

Н. ЖАБУРНЯК.

Гайворонський район.

ПРОШУ СЛОВА

ПОШУКАМ, ІНІЦІАТИВИ—ДОРОГУ!

Кілька років наш колгосп по надоях молока посідав серед господарств району одне з останніх місць. А відставали ми тому, що мало уваги приділяли кормовиробництву. Тож торік виділили його в окрему галузь. Розширили площу під багаторічними травами, під горох, ячмін, обесудює більший клін відзелени під потогорні посіви. Пенсіонери вирощували для колгоспу моркву. Використали ми й інші резерви зростання кормовиробництва. Іншішньої землі є ще покласти в гоні. Зрешти надолі. Завдяки пошукам, ініціативі.

В Основних напрямках, де йдеться про це. Пропоную останнє рішення першого з'їзду (п'ятий розділ), де йдеться про кормовиробництво, сформулювати так: «Звернути особливу увагу на забезпеченість господарств власними нормами, на пошуки невикористаних резервів зростання кормовиробництва, втілення в життя цінних ініціатив».

В. ВОЛОВИК,
зоотехнік колгоспу імені Леніна Новомиргородського району.

За рядком проєкту ЦК КПРС

ДО БЛОКНОТА НАСТАВНИКОВІ

НОВАТОРІВ—

«Всемірно сприяти дальшому розвитку масової науково-технічної творчості винахідників і раціоналізаторів». (З проєкту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії).

МІЛЬЙОНИ!

Перспективи прискорення науково-технічного прогресу нерозривно пов'язані з вирішенням такої важливої проблеми, як розвиток масової творчості трудящих, залучення до неї молоді. Напередодні XXVI з'їзду КПРС багато молодих раціоналізаторів, винахідників, новаторів виробництва, не без гордості доповідають, що взяті зобов'язання виконано достроково.

Участь у винахідництві і раціоналізації розширює кругозір молоді людини, допомагає становленню справжнього господаря виробництва. Не випадково ті, хто активно займається технічною творчістю, мають глибші знання, відзначаються й більшою різносторонністю особистих інтересів.

Певно, багато хто, дивлячись на товаришів по роботі, критично оцінюючи свою причетність до творчості, задавали собі запитання: чому далеко не кожний спроможний щось поліпшити, вдосконалити, запропонувати? Можливо, немає здібностей? Ось що каже про це заслужений раціоналізатор УРСР, Герой Соціалістичної Праці, слюсар М. Губенко: «Не вірю: «іскра божья» є у кожного — треба тільки допомогти їй розгорітись».

Багато що залежить від уважного, чуйного ставлення до новачків. Одна річ, коли люди кажуть: «Давай придумавай що-небудь!» Зовсім інша — коли творче ставлення до праці виникає у молодих робітників через виховання господарського ставлення до виробництва. Чи варто прилучати до раціоналізації всіх? Як бути з тими, хто нерішучий, соромливий? Зрозуміло, якщо у молодого робітника є схильність до технічної творчості, він сам її виявить, сам прийде з пропозицією, але й допомогти треба. І тут перше слово — наставникові.

«Навчання і добрий приклад — ось головні складові успіху», — каже майстер ділянки Липецького верстатобудівного заводу, заслужений раціоналізатор РРФСР М. Клімко. Наведу такий випадок з його практики. Якось на завод надійшло замовлення на виготовлення металообробних верстатів для країн з тропічним кліматом. Верстати потрібно було випустити з посиленням захистом деталей від корозії. Але для цього

на гальванічній ділянці необхідно було встановити ще дев'ять ванн, а потрібних площ не було. Як учинити? Вирішили раціоналізатори, вони обговорили проблему з молодими робітниками. Багато було суперечок, різних пропозицій, сумнівів. І все ж знайшли вихід — двошарове захисно-декоративне хромовання.

Там, де молоді зв'язані з колективом не тільки працею, а й творчістю, народжується справжнє захоплення справою. Заслужений раціоналізатор УРСР М. Губенко згадував, як зі шкільної лави прийшов до нього у вагонне депо учнем слюсаря Ігор Попов. Досвідчений робітник став доручати йому завдання, що вимагали пошуку, кмітливості. І невдовзі хлопчик виявив себе справжнім новатором.

Тепер він закінчує армійську службу, шле наставникові листи... «І про це, ви думаєте, він питає в них?» — з гордістю каже знаменитий робітник. — Про те, як діють цінні машини. Видно, залиши у них частку своєї душі. І я впевнений: закінчивши службу, Ігор повернеться в наш колектив — такий уже закон творчого тягіння».

Коли в депо «Яснівська», де трудиться М. Губенко, приходить молодий робітник, майстер спочатку рекомендує його на загальних зборах, а потім знайомить із традиціями колективу. І насамперед з головною — працювати творчо. Випускників шкіль приваблює в депо можливість управляти новою сучасною технікою, займатися раціоналізаторством.

Говорячи про риси, властиві новаторові, ми часто виникаємо в один ряд такі: жадоба пошуку, талант, знання, досвід. Але це не одна-чоловіча якість: справжній майстер повинен бути щедрим. До людини, яка, не екіпаруючи, ділиться своїми думками, ідеями, досвідом, охоче тягнуться молоді, початкуючі новатори.

Коли людина працює творчо, з натхненням, це виявляється в її досягненнях. Якщо так трудяться мільйони, успіх п'ятиріччя забезпечений.

А. СЕДЛОВ.

Знайомтесь:

Валентина

Литвиненко—

делегат

XXVI з'їзду

Компартії

України

НЕВЕЛИКА, але знана в усьому світі степова річка дала назву виробам Кіровоградського заводу друкарських машин. І це, певно, не просто слова, що згадана обставина зобов'язує робітничий колектив до особливої відповідальності за справу своїх рук. «Ятрань» — це фірма. Мабути, ми не поглинаємо, якщо скажемо, що продукція підприємства не менш відома в країні, аніж червонозоріські сім'яни чи вироби заводу тракторних підкаргатів; що вона так представляє обличчя нашого міста-трудівника.

Друкарська машина «Ятрань» удостоєна державного Знака якості. З року в рік зростає її випуск: у 1979-му було виготовлено 45 тисяч штук, у 1980-му 61 тисячу, а в нинішньому заплановано довести цей показник до 80 тисяч, а на кінець п'ятиріччя випуск друкарських машин сягне 140 тисяч на рік. Отож і над чим працювати колективі, є молодим широким полем для пошуків і дерзання.

Складальний цех № 22. Середній вік працюючих тут — 22 роки. Заспівач усіх справ молодіжного колективу — партійна організація, яку очолює делегат наступного XXVI з'їзду Компартії України Валентина Литвиненко (фото згорі). Що вважає молода комуністка для себе в роботі пайважливим?

— Головне — розуміти людей, бути одним цілим з колективом, — каже Валентина. — Це так важливо, коли молодим довіряють...

ДОВІР'Я

Саме на цьому, довірі будує свою цілеспрямовану, багатогранну роботу по вихованню молоді, підвищенню ефективності і якості роботи колективу делегат XXVI з'їзду Компартії України В. М. Литвиненко.

Авторитет керівника — він теж тримається на довірі, а воно завойовується не за один день.

Багато мовиться щодінь про роботу з молоддю, про форми та методи її. Але хіба кожним своїм словом, кожним виразом не впливає старший товариш на молоді, не виховує? Валентина Михайлівна, партійного секретаря, завжди бачив в оточенні комсомольців. Ось і цього разу об'єкти нашого фотокореспондента застав її за розмовою з передовими робітницями — комсомолом цеху кандидатом у

**ФОТО-
РЕПОР-
ТАЖ**

членів партії Світланю Бейербах та комсомолкою Грезю Мірошніченко. Всього комсомольська організація цеху налічує 180 чоловік. І для кожної у Валентини Литвиненко знайдеться потрібне слово, кожен може розраховувати на її розуміння, допомогу.

А втім, у такому великому цеху партійному секретареві важко було б устигнути скрізь, якби не численні помічники — комсомольські активісти, що їх зуміла вона згуртувати навколо себе.

Комсомолец Сергій Сугак — старший майстер складальної ділянки (див. фото). І це — справжній майстер своєї справи. Неларма ж колектив, очолюваний ним, кілька раз торік виходив переможцем у соціалістичному змаганні по цеху.

З гарним настроєм почали нинішній рік. І для цього у цехового колективу є ще одна вагома причина — їхньому партійному секретареві Валентині Литвиненко комуністи обклали високим довірою, обравши делегатом XXVI з'їзду Компартії України. На фото внизу — жваво йде обговорення останніх новин. У центрі — начальник цеху № 22 Віктор Кисельов.

**Фоторепортан
Р. ЕПЕЙКИНА.**

ПІОНЕРСЬКІ МОСТИ І ТЕПЛОВОЗИ

Цей день надовго запам'ятається шестикласникам середньої школи № 3 м. Стаханова Сашкозі Миренку та його ровесникам з Ворошиловградської області. Переможці операції «БАМу — піонери» стали учасниками незвичайної плавки: зібраний їх руками металом перетворився у мартенівський печі в першосортну сталь.

Кращій бригаді, очолюваній лауреатом Державної премії СРСР О. М. Качаловим з Комунарського металургійного заводу, було доручено провести цю плавку. Сталевари ви-

конали її на «відмінно». Ринувши з пробитої льотки, вогнедишний метал освітив радісні обличчя школярів. На десятки таких плавок, з яких можна збудувати не один міст, зібрані лом кращі піонерські дружини Комунарська, Ворошиловграда, Свердловодонецька, а також Перевальського і Старобільського районів. Їх і визнано переможцями змагання.

Тут же, біля мартена, дано старт новій операції «Ворошиловградський метал» — піонерський метал.

[РАТАУ].

ПРОТЕСТИ СТУДЕНТІВ

ТОКІО, 22 січня. (Кор. ТАРС). Вулиці стародавньої столиці Японії — Кіото заповнили сьогодні гомінки юрби молоді. Студенти вищих навчальних закладів міста вийшли на демонстрацію, щоб вимагати від уряду відмовитись від планів підвищити плату за навчання в новому навчальному році, який починається 1 квітня.

На заклик Всеяпонської федерації органів студентського самоврядування молоді країни активізує виступи за право на здобуття освіти, проти постійно зростаючої вартості навчання. Сьогодні в багатьох містах Японії відбулись мітинги і

демонстрації студентської молоді, на яких було прийнято резолюції протесту проти курсу уряду на перетворення університетів і коледжів у заклади для обраних, насадження в них шовіністичних ідей.

Дедалі більше дітей японських робітників, селян і дрібних службовців втрачають можливість здобути вищу освіту, оскільки щороку підвищується плата за навчання. За даними газети «Мінсю сейнен сімбун», за останні десятиріччя вартість навчання в державних вузах збільшилась у 17 разів.

Г. ГАВРИЛЕНКО.

Юні музиканти з духового оркестру Будинку культури села Піщаний Брід Добровеличківського району. Фото В. ГРИБА.

«ВЕСЕЛКА» ЛІТГУРТКІВЦІВ

Багато в нашому селі людей, захоплених у чаруюче красне слово. Вони пишуть вірші, байки, оповідання. Окремі початківці виступали зі своїми творами на сторінках районної газети. Крім того, літгуртківці нашої бібліотеки щомісяця випускають стінну газету «Веселка», вона викликає в молоді великий інтерес і живе обговорення.

Серед творів, уміщених в

останньому номері стінної, привергають увагу вірші Михайла Отупора, Олександра Німчука та інших.

Почуттям бадьорості, оптимізму, внутрішнього піднесення віс від поезії «На світанку» О. Німчука. Його ж невеличка новела «Празда» свідчить, що молодий автор уміє стисло, але виразно передавати складні почуття людини.

Комсомольцям — ентузіас-

там, що першими освоювали цілину, будували шахти, присвятив свою поезію «Комсомолові» Леонід Ключко. Патріотична тема розкривається у вірші Василя Гладкого «Вітчизні».

Цікаві, оригінальні, хоч і не зовсім довершені вірші Івана Твардуна, Хороші етюди, носили піонерського Галини Гончар, студента Володимира Ключка, Трохима Ютовця.

О. КОВАЛЕНКО.

с. Берестяги Гайворонського району.

СЕРЕД КНИГ

Нові видання

ДО КНИГАРНІ № 10 ОБЛІКІНГОРТУ НАДІЙШЛИ ТАКІ ВИДАВАННЯ:

В. БЛИЗНЕЦЬ. Люди на в снігах. Повість, оповідання. К., «Молодь», 1980. 312 с.

До книги входять повісті «Вибух», «У ту холодну зиму» або «Птиця поміти Смурга» та оповідання. Тематичний діапазон творів широкий: від революційних подій на Україні в 1918 році до життєвих проблем життя сучасної молоді в місті й на селі.

М. ВІНГРАН О В С Ь КНИИ, В. ДРОЗД. У глибині дощів. Земля під копитами. К., «Дніпро», 1980. 155 с.

Повість Миколи Вінграновського «У глибині дощів» розповідає про нелегкі трудові будні кінематографістів, про їхню цікаву, сповнену мистецтвими пошуками роботу над створенням нового фільму. В романі «Земля під копитами» Володимир Дрозд звертається до теми Великої Вітчизняної війни.

«Київ». Літературно-художній та громадсько-політичний збірник. Випуск четвертий. К., «Радянський письменник», 1980. 192 с.

Збірник «Київ» його автори присвячують знаменним датам — 110-річчю з дня народження В. І. Леніна і 35-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Друкуються матеріали до 1500-річчя Києва, спогади про видатних діячів літератури, гумористичні й сатиричні твори.

В. О. КОРОТІЧ. Побачити зблизька. Ще раз спостереження і роздуми. К., «Молодь», 1980. 184 с.

Книжку цю написано на основі вражень письменника від поїздки по Чехословаччині, Угорщині, вивчення економічних зв'язків цих країн з Радянським Союзом, а також під перебування в Лондоні.

Л. БЕЛЯВА, завідувача магазином.

22 СІЧНЯ МИНУЛО 125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИДАТНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АРТИСТКИ ГАННИ ПЕТРІВНИ ЗАТИРКЕВИЧ-КАРПІНСЬКОЇ, ЯКА РАЗОМ З МАРКОМ КРОПИВНИЦЬКИМ, МАРІЄЮ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЮ, БРАТАМИ ТОВІЛІВЧАМИ — ІВАНОМ КАРПЕНКОМ-КАРИМ, МИКОЛОЮ САДОВСЬКИМ, ПАНАСОМ САКСАГАНСЬКИМ — СТВОРЮВАЛА СЛАВНИЙ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ І ВИСОКИМ ПРИЗНАЧЕННЯМ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПРОФЕСІОНАЛЬНИЙ РЕАЛІСТИЧНИЙ ТЕАТР.

Слово про народну артистку

СВІТ 9-ти МУЗ

РОДОМ Ганна Петрівна Затиркевич-Карпінська (Ковтуненко) з Чернігівщини.

27 жовтня 1882 року, коли в Єлисаветграді «Наталкою Полтавою» почав творче життя театр корифеїв, вона ще не була знайома з М. Л. Кропивницьким і його побратимами по мистецтву. Зустріч чекала на неї попереду — неминуча, довгождана, бажана.

У Лохвиці, Прилуках, Ромнах вона на той час чи не найактивніша учасниця аматорських вистав — палка, вдячна шанувальниця театру, багата яскравим артистичним обдаруванням. Молоду аматорку вважали до себе театр. Почула про Кропивницького. Написала листа. Без вагань поїхала (полетіла) на перший же поїзд. 20 травня 1883 року дебютувала в ролі Горпини («Як ковабаса та чарка, то минеться й сварка» М. Старицького), і її зарахували до творчого складу трупі М. Старицького та М. Кропивницького.

Ганна Петрівна віддала сцені майже чотири десятиліття свого життя (1883—1921), протягом яких зіграла понад 130 ролей. Натхненною творчістю артистка залишила глибокий слід в історії українського театру в роки, коли закладалися в його фундамент

перші цеглини, і в добу, коли народжувалась радянська сцена.

З численних спогадів, що їх написали про Г. П. Затиркевич-Карпінську її зачаровані сучасники — глядачі, вдячні партнери по сцені, учні і послідовники, — постас перед нами величний образ народної артистки.

... Красива, статна, з величезними великими сірими очима, привабливою доброю усмішкою жінка готується до виходу на сцену. Незвично мовчазна. Зосереджена в собі, заглиблена.

Невловна мить — і на сцені «клята баба» Риндичка, адепт М. Кропивницького «По ревізії». Артистка грала роль майже без гриму. І все ж важко було впізнати в цій Риндичці жінку, яка готувалась до виходу за лаштунками.

На сцені панувала хитруюча лаштункова баба-пророка з перев'язаним хусткою обличчям. Заплющене ліве око — нерухоме, праве — то добродушне, то злобне-всевидюче. Хо-да — швидко куценячі кроки, вухо завжди насторожі.

Артистка наче зменшувалась у зрості. Її Риндичка маленька, вертка, потім — опудало, а не людина.

І голос похмуро відповідав суті героїні: то м'який, улесливий, то вересливий, лайливий, хриплий, свистячий...

А як Риндичка — Затиркевич-Карпінська співала «Ой там наші родителі, ой там наші приятелі...!» Вона слухала і чула тільки себе. Співала натхненно. Відкритий альтерний звук — так співали (і тепер так співають) баби на селі — перекривав загальний спів. Риндиччина пісня викликала в залі гомеричний сміх.

Риндичка, як і образи бабів, сварливих ссєкрук, моторних молодич в інших виставах, прийшла на сцену з реального життя.

... У нас колись у Срібному була баба-п'яниця, яка за горілку продавала свою дочку. Це був зрозумілий до Лимерихи, — пригадувала Ганна Петрівна. — Прообраз Риндички в «По ревізії» я знайшла теж у Срібному. Там жила сліпа на одне око баба, яка підглядала за молодичками...

Лимериха в «Лимерівні» П. Мирного, Фена Степанівна в комедії Г. Квітки-Основ'яненка «Шельменченчик», Ганна в «Белатанній» І. Карпенка-Карого, Стаха в «Назарі Стодолі» Т. Шевченка, Гапка в «Зайдиголові» М. Кропивницького, Секлет в комедії М. Старицького

Л. ФЕДЧЕНКО.

РЕЗОНАНС

ЧОБІТКИ НЕ НА ТУ НОГУ...

Чи чорт плаче, що моли не падають, чи ні, нам не відомо. Але те, що інші велими в моді жіночі чобітки, свідчать численні скарги, які надходять до редакції.

Торік до нашої газети з Онуфріївського району надійшов колективний лист від покущів павлівського магазину «Взуття». В ньому писалося, що жіночі чобітки вартістю в 76 крб. 90 коп., які завезли в магазин, у продажі не повинні бути. Точніше, їх продали не з прилавка, а з під прилавка.

Щоб з'ясувати цю ситуацію, ми направили копію листа скарги в головні управління Онуфріївської райспоживспілки В. П. Івчу. На його віп відгукнувся хоч і не зовсім зрозуміло, зате досить лагідно відповів.

Василь Павлович категорично відповів, що факти, наведені в листі скарги, не підтвердились. І тут же додав: «У магазині в продажі одна пара чобіт розміром 24,5, які попитом у покущів не користуються. Тобто чобітки не на ту ногу».

Щоправда, в згаданому листі йшлося не про цю пару, а про те взуття, яке не появилось на прилавку. Втім, якщо факти не підтвердились, то що ж тут коментувати?

Але в наступному абзаці В. П. Івчу раптом заявляє, що «спражників» прилавка Є. Лук'яненко і Л. Хорунту попереджено, щоб падали товар приймався в підсобному приміщенні і не стійно контролювався розпорядок роботи магазину». Так за що ж їх попереджено, коли факти не підтвердились?

І тут же, ніби епохвально, Василь Павлович пояснює: «Скарги не проймають на території селища Павлівка». А якщо проживали, то годі... чобітки для них знайшлися б? Дивний аргумент! Тим більше, що він звучить з уст голови правління райспоживспілки. А можливо, справа все-таки в іншому?

Л. ФЕДЧЕНКО.

**ІДЕ ОБЛАСНИЙ ОГ-
ЛЯД-КОНКУРС РОБОТИ
КОЛЛЕКТИВІВ ФІЗИКУЛЬ-
ТУРИ ПО ВПРОВАД-
ЖЕННЮ КОМПЛЕКСУ
ГПО**

Формула висоти

визначається за амплітудою активності початківців і чемпіонів

У СІ БУЛИ переконані: сьогодні їхній учитель наперші скаже, хто із старшокласників здобув право на одержання золотого і срібного значків. Адже номінал із тих, хто складав нормативні ступеня «Сила і мужність», стартував у семі видах обов'язкової програми. І лише окремі з них мають повністю прийняти після тренувань у стрілецький тир, щоб отримати залізнову оцінку. Та раптом Василь Андрійович про це:

— Сьогодні ви розізнаєте про успіхи наших спортсменів на Олімпійських іграх у Москві і про значення співробітництва в галузі спорту для зміцнення боротьби за мир і дружбу. Загадає і про основні положення радянської системи фізичного виховання. Бо про це неодмінно повинні знати майбутні значківці. Такі вимоги комплексу. Отже, хто знає «Оду спорту» П'єра де Кубертена?

Першим підіється багатоборець Михайло Крикуненко, що пробіг мильного разу стомити за 12 секунд і піднявся на переладні 10 разів:

— «О спорт, ти — мир, зодич, щастя, рівності, братерство, радість!» — ці слова з однієї дієчата з Олімпіади-80.

А Олександр Кузєв, який нині тенісний і аччак за 68-метрову відмітку, загадав настанову трічі Героя Радянського Союзу О. І. Покиршкіна воінамі: «Льотчинові потрібне постійне фізичне тренування. Можна бути людиною відчайдушною сміливості і не добувати успіху в по-вітрі. Треба, щоб льотні знання і відвагу доповнювали міцні м'язи, вірно око, хороші серце і легкі».

А потім йшла розмова про прикладні спеціальності, що враховуються при складанні нормативів третього ступеня.

— Я хотів би стати і радіоператором і парашутистом, — сказав Сергій Решетняк.

Його друзі додали:

— Цікаво бути шофером-дизелістом, водієм снуртера, човна, гіслера.

— Оператором УНБ пеленгаторів, розвідником-дозиметристом.

— Планеристом...

Не всім було ясно, чим відрізняється зимове багатоборство ГПО від літнього. І вчитель знову пояснював:

— Улітку — біг на сто метрів і мросові нілострова легкоатлетична дистанція, а взимку — біг на новозах і лижні гонки. А ще що?

За всіх відповіла краший фізорг школи Ганна Намісва:

— Влітку треба слідувати нормативу з плавання і набрати потрібну кількість очок у 25-метровому тирі. Та ще метання гранати.

Взимку — підтягування на переладні і стрільба в таному ж тирі. Отже, літнє багатоборство влітку в себе п'ять видів, а зимове — чотири...

Вчитель був задоволений відповідями своїх вихованців. Далі він повів мову про підвищення майстерності тих, хто отримує значок. В. А. Нечипуренко підкреслив, що той, хто хоче стати майстром спорту з багатоборства ГПО, має посісти 1—6 місця на чемпіонаті країни і набрати не менше 155 очок. Для кандидата в майстри досить 120 очок, для першорозрядника — не менше 100.

— Отже хто прагне взяти тану висоту, приходьте завтра вранці на перше тренування в новому році. Заняття — шість разів на тиждень.

Потім вірили, на нього надіялись. Учні Соснів-

збірної волейбольної команди учнів області. Баскетболісти школи нещодавно представляли район на обласних змаганнях. Хлопці вибороли перше призове місце, дієчата — третє.

— Я за те, щоб улаштувати максимум турнірів, — зауважує В. А. Нечипуренко. — І не тільки у своєму колективі. Потрібен сильний суперник. І тоді, я певен, результати неодмінно зростуть. Наприклад, у цьому навчальному році з районних змагань ми привезли п'ять кубків. Це мало чи багато? Раз чи два на місяць після напружених тренувань вийти на арену турнірів районного масштабу — цього, безперечно, не досить. Тому ми влаштуємо товариські матчі. Вже шість разів зустрічалися з волейболістами та баскетболістами середньої школи № 6 м. Мировограда. Налагодивши з ними дружні контакти, організували спільні «Веселі старти», «Старти надії». Тепер плануємо поїхати з ними силами і в багатоборстві ГПО. В інших видах спорту. Від таких контактів маємо користь і ми педагоги, і фізкультурні активісти. Обмін досвідом збагачує обидві сторони.

Настала зима. Школа закупила 35 комплектів лям, учні принесли до школи і власні лямки та ковзани. Перші старти — звичайні прогулянки на лямках, крос. Збиралися влаштувати лямний агітпробіг місцями боів за визволення Мировограда від німецько-фашистських загарбників, та раптово відлига. Але паузи не було. Василь Андрійович поклав своїх вихованців у спортивний зал, у стрілецький тир.

— Почнемо перепідготовку значківців, — сказав їм. — Бо ті, хто складав нормативні дватри місяці тому, звичайно, відстали.

За спеціальним графіком кожен клас проходив перевірку з фізичної та військово-технічної підготовки. Були й такі (іх, що правда, одиниці), що сформувалися свої «ресорси». Бо куди їм, сказав, до Михайла Крикуненка, який на переладні робить такий «експрес», наче у нього не руки, а пружини! І ось із такими сорочились Василь Андрійович працює індивідуально. Йому тут допомагають фізорг Ганна Чорна, Людмила Намісва. Так, так, сказав дієчата стали його першими помічниками. Бо дієчата його ровесники доводилося долати той бар'єр, який заважав їм піти вперед. За прикладом початківців вчителі ставили Олександра Кузєва. Був він тож таким собі незвичайним, сорочилим. А Василь Андрійович узвє і запропонував йому:

— Ти нидай класичний лєс у вички, на майбани біля своєї хати. Ти цей м'ячик ноги завиди з собою.

Хлопчик нидав не тільки м'ячик. Брав у руки невеличкі намітки, тренував рухи на переладні, на драбині, на настінній лаві, на драбині. Учитель раз по раз поправляв його підпаву, що їм, щоб не пограв м'язів. І ось бам репорт на весь район — 68 метрів.

Тя і ше з деякими його ровесниками, що переробили самі себе і подарували собі перемогу. Але до повисності їх привів учитель фізкультури.

У РОН закінчився. — Одну хвилину уваги! — сказав Василь Андрійович. — Прошу всіх переглянути наш сигнальний листок у «Кутку юного олімпійця». Там — графік наших заходів на тиждень.

Намічалася повість марш-нілок і військово-спортивну гви, що присвячувалася Дню Збройних Сил СРСР. Старшокласники запланували на літній гонки. Майбутнім значківцям ГПО пропонувалася бесіда про спеціальності льотчиків і планеристів на тему «Нормативна на літній». Вони присягалися 50-річчю шестез номіналу йд військово-повітряним силам Крїтїн Рад.

І шодня — заняття спортивних секцій.

Першими почали робити тиждень багатоборств ГПО.

М. ВІНЦЕВИЙ,
Мировоградський район.

МОТОПРОС — СПОРТ МУЖИХ.

Фото В. ГРИБА.

У ТРУПІ цього театру — морський лєв і снот, кіт і ведмідь, мавпи та пої... Єдиний у світі театр, де грають звірі, що недавно відкрилися у Москві, прийшов на зміну «Куточку Дурова», який відомий москвичам вже близько сімдесяти років.

1911 року одна з місцевих газет співістала: «Москва одержала цікавий неспівічний подарунок — «звірний куточок», влаштований талановитим клоуном Володимиром Дуровим».

Найвідатніший російський цирковий артист Володимир Дуров купив будинок химерної архітектури, ґрунтовно його переробив і населив всілякими звірами. Дуров навчив своїх вихованців різних трюків, які вони демонстрували численним відвідувачам.

Юні москвичі були постійними гостями «будинку дідуса Дурова», де скрізь їх чекали сюрпризи. У двір розміщувався невеликий звіринець, кожен мешканець якого демонстрував номер: слон сурми в трубу і бив у барабан, ставив собі під руку метровий термометр, мавпа розкачувався на гойдалках і подевала руку, еїтаючись.

На першому поверсі «Куточка» був мав'який театр. Один за одним виходили на сцену чотириногі актори.

Ось із цього театру й народився нині новий Театр звірів. Він розташований у будинку сучасної архітектури з зелєм на 500 місць, затишним фойє, чудовим інтер'єром.

Художній керівник театру — заслужений артист РРФСР Наталія Юрієна Дурсва, внучка Володимира Дурова. Вона відома не лише як популярна в минулому циркова артистка, але й як дитяча письменниця, автор бага-

тьох книг про тварин. Дурова каже: «Ми не хочемо бути цирком. У нас театр з єдиною драматичною дією».

Перший спектакль на новій сцені «І ми — олім-

пі і танці, і художня гімнастика, і стрибки.

Між іншим, звірі не лише беруть участь у змаганнях, але й обслуговують «олімпіаду». Снот Тишко, наприклад, працює у правлі «олімпійського селища». Він не тільки перелізує лапами, дістає воду з колодязя, але й старанно веде облік, гортаючи прибуткову книгу.

Веде програму Наталія Дурсва, поєднуючи артистизм, талант дресировальника з чарівністю тварного співідача, імпрівізатора, котрий творить нескучну сцену.

Зараз Наталія Дурсва готує нового актора — шимпанзе Бені, котрий вже багато дечого навчився: їсть ложкою, вітється і прощається, подеючи руку, виконує найпростіші команди. Бені спеціально привезений з Африки. Але серед 300 акторів є й такі, що потрапили сюди випадково. Наприклад, Плут. Це звичайний кіт, він забрав до театру за вулиці, але показав неабиякі здібності і одержав свій номер. Крихітний лємур Лорік був знайдений у ящику з бананами — очевидно, він там заснув, так і відпрацював у далекій мандрівці. Нілька ведмедів привезли сюди після олімпійських вистав.

У старому будинку відкрився музей знаменитого артиста Володимира Дурова. Передбачається створення наукового центру, який вивчатиме поведінку тварин і методи дресировання. У дворі буде невеличкий зоосад з відкритими вольєрами, де діти зможуть поглядати ручне ведмедя чи мавпу, погратись з ними. Безпосереднє спілкування з «меншими братами» покликане вчити дітей добротої ставлення до всього живого.

Е. АЛЕСІН.

(АПН).

На сцені чотири- ногі актори

СВІТЛОВОДЦІ — ПЕРШІ

Дев'янацять команд узяти участь у першості обласної ради товариства «Косос» із шахів. Упевнено прсрела турнір представниця Світловдського району Єлизавєта Шехохіна. Вона набрала вісім очок з восьми можливих і завоювала перше призове місце. Таке ж місце посів першорозрядник з Устинієки Віктор Шеєченко. У нього сім з половинсю

очок із дев'яти. Другими призерами стали кандидат у майстри спорту світловдєць Олександр Бендік і Віра Юскіна із Знамяни. У них по сім очок.

У командному заліку перше місце посіли шахісти Світловдського району. Вони набрали двадцять очок. На два очка менше у спортсменів Новомиргоро-

да. Третє місце дісталось організаторам змагань — меловісківцям (п'янацять з половиною очок). Призєрів нагороджено дипломами президії обласної ради «Косос».

Е. ШЕБАЛІН.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета
входить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівсько-молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; лічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кировоградського обласного Комітету Української М. Кировоград, вул. Гліни, 2.